

ת"פ 26352/10/19 - מדינת ישראל נגד WANGPAKKLANG, (אסיר)

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

24 ביוני 2020

ת"פ 26352-10-19 מדינת ישראל נ' WANGPAKKLANG (אסיר)

בפני כבוד סגן הנשיאה, השופט אליהו ביתן
בעניין:

המאשימה: מדינת ישראל

נגד

הנאשם: WANGPAKKLANG (אסיר)

גזר דין

כללי

1. בטרם שמיעת הראיות, הגיעו הצדדים להסדר דיוני במסגרתו כתב האישום המקורי שהוגש נגד הנאשם תוקן והנאשם הודה בעובדות כתב האישום המתוקן, שאלה הן עיקריהן -

הנאשם ו- י.ק. (להלן: "המתלונן") הם אזרחים תאילנדים אשר בזמן הרלוונטי עבדו במושב עין יהב בגידול פלפלים. בתאריך 04.10.19 בסמוך לשעה 19:00, הנאשם והמתלונן חזרו מעבודתם בשדה לאזור מגוריהם במושב, ובלב הנאשם גמלה ההחלטה לפגוע במתלונן בשל ויכוח קודם ביניהם. הנאשם ניגש אל חדרו, נטל סכין ארוכה המשמשת לגידול תמרים, ניגש אל המתלונן מאחור, בשעה שהמתלונן ניסה לפתוח את דלת חדרו, ותקף אותו באמצעות הסכין, מספר פעמים, בכוונה לגרום לו נכות או מום או חבלה חמורה. הנאשם פגע במתלונן בראשו וגרם לו חבלת ראש טמפורי פריאטלית מימין עם שבר דחוס פתוח. המתלונן עבר ניתוח לצורך הטרייה, שטיפת הפצע, הרמת העצם וסגירה של דורה. ושהה בבית החולים במשך 7 ימים, בין היתר ביחידה לטיפול נמרץ ניוירוכירורגי כשבחלק מהזמן הוא מורדם ומונשם.

2. על יסוד הודאת הנאשם בעובדות, כאמור, הוא הורשע בעבירה של חבלה בכוונה מחמירה, לפי סעיף 329 (א)(1) בחוק העונשין התשל"ז-1977.

3. הסדר הטיעון לא כלל הסכמה לעניין העונש.

טענות הצדדים

1. ב"כ התביעה עמד על הערכים החברתיים שנפגעו ועל מידת הפגיעה בהם, והתייחס למדיניות הענישה בעבירות אלימות חמורות. ציין את נסיבות ביצוע העבירה ועמד על חומרתו, על הנזק שנגרם למתלונן ועל הנזק שהיה עלול להיגרם לו. והדגיש כי הנאשם תקף את המתלונן במצ'טה בראשו, מספר פעמים,

בחוזקה, וגרם לו חבלות קשות. ציין שהרקע לביצוע העבירה הוא ויכוח של מה בכך, וטען כי יש לראות בכך נסיבה לחומרא. הגיש תצהיר מטעם המתלון, מסמכים רפואיים ופסיקה. טען, כי מתחם העונש הראוי לעבירה בנסיבותיה נע בין 9 ל-13 שנות מאסר. וטען שבהתחשב בנסיבות חייו של הנאשם והיעדר עבר פלילי, יש להטיל עליו עונש בחלק התחתון של המתחם.

2. ב"כ הנאשם טען, כי המתחם אליו עותרת התביעה חמור מהמקובל. טען, כי לא מדובר באירוע שתוכן מראש. ציין כי בין השניים התנהל ויכוח שהתלהט והנאשם פעל בלהט הרגע וללא שיקול דעת. ציין כי לא מדובר בנשק חם. טען, כי תוצאות האירוע אינן נמצאות במדרג חומרה גבוה. לא נגרמה למתלון נכות פיסית או נפשית צמיתה, הוא חזר לעבוד ושגרת יומו לא שובשה באופן משמעותי במיוחד. אשר למדיניות הענישה הנוהגת, הפנה למספר פסקי דין בהם הוטלו עונשים הנעים בין 24 ל-42 חודשי מאסר, וביקש לקבוע מתחם עונש המתחיל ב-30 חודשי מאסר בפועל. אשר לעונש הראוי לנאשם בתוך המתחם, טען, כי הנאשם נעדר עבר פלילי, הוא הודה במיוחס לו, חסך זמן שיפוטי יקר ואת הצורך בעדות המתלון, לקח אחריות על מעשיו והביע חרטה. ומאסרו בישראל כנתין זר שאינו מכיר את השפה, קשה מהרגיל.

ביקש להטיל על הנאשם עונש בתחתית המתחם.

3. הנאשם הביע צער. אמר כי יש לו שני ילדים בגילאי 22, ו-13, וכי הוא שווה בארץ מזה כחמש שנים. והוא מתגעגע לביתו ולמשפחתו.

דין והכרעה

1. התקיפה שהנאשם תקף את המתלון היא בעלת מאפייני חומרה מובהקים, מבחינת כלי התקיפה, צורת התקיפה, האיבר שנפגע ומהות הפגיעה.

התקיפה בוצעה באמצעות סכין המשמשת לגדיד תמרים. המדובר בסכין ארוכה המיועדת לחיתוך ענפי עץ התמר הרחבים הנושאים את הפרי, באבחה אחת. שמאפייניה הופכים אותה לכלי עוצמתי במיוחד.

הנאשם תקף את המתלון מאחור, כשהמתלון עומד בגבו אליו ואינו מבחין בסכנה המתקרבת, כך שאינו יכול להיערך לקראתה. מכה בנסיבות כאלה נספגת אצל הקרבן במלוא עוצמתה.

הנאשם לא הסתפק במכה אחת אלא חזר והיכה את המתלון בסכין, מספר פעמים.

מכות הסכין כוונו לראשו של המתלון וגרמו לו לשבר דחוס, פתוח, בגולגולת, והמתלון נזקק לניתוח דחוף

ולאשפוז בטיפול נמרץ תוך הרדמה והנשמה.

2. מכות כאלה באמצעות סכין כזו, עלולות לגרום לפגיעות חמורות ביותר ואף למוות. כל בר דעת יודע זאת. ואף כאן, מעשה הנאשם יכל לגרום למתלונן פגיעה צמיתה קשה מאוד ואף להביא למותו.

3. מעשי הנאשם כוונו לגרום למתלונן נכות, או מום, או חבלה חמורה.

4. נקל לשער את האימה שאחזה במתלונן עת הותקף בצורה ברוטאלית על ידי הנאשם; הכאב והפחד שהיו מנת חלקו בזמן האירוע; הסבל והדאגה הכרוכים בפציעה חמורה שכזו ובהליכים הרפואיים הנדרשים בעקבותיה; וההפרעות והדאגה הנלוות לטראומה שעבר.

5. חיי האדם ושמירת הגוף הם מהחשובים שבערכים החברתיים. מעשה הנאשם פגע בערכים אלה במידה גבוהה מאוד.

6. העבירה של חבלה בכוונה מחמירה, בה הורשע הנאשם, היא מהחמורות שבחוק העונשין. העונש המרבי הקבוע לצדה - 20 שנות מאסר, מדבר בעד עצמו.

7. הקול היוצא מפסיקת בתי המשפט מימים ימימה הינו, שבעבירות אלימות חמורות ובעיקר במקרים בהם נעשה שימוש בסכין או בכלי משחית אחר, יש להטיל עונשים חמורים הכוללים מאסר בפועל לתקופה משמעותית.

"בית-המשפט חייב להעלות את תרומתו הצנועה במלחמה הקשה שיש לחברה בישראל באלימות הגוברת והולכת ברחובות ובבתים, ותרומה זו תמצא את ביטוייה בעונשים החמורים ששומה עליהם על בתי-המשפט לגזור על מעשי אלימות שפשו במקומנו כמגיפה. עלינו למוד את הרחמים שבליבנו כמידה הראויה להם, והרי ידענו כי כל מי שנעשה רחמן במקום אכזרי סוף שנעשה אכזרי במקום רחמן. יצא הקול מבית-המשפט ויילך מקצה הארץ ועד קצה. יצא הקול וידעו הכל כי מי שורשע בעבירת אלימות יישא בעונש חמור על מעשהו. והעונש יהיה על דרך הכלל כליאה מאחורי סורג ובריח. וככל שייעצם מעשה האלימות כן תארך תקופת המאסר...". (ע"פ 8314/03 רג'ח נ' מדינת ישראל. (תק על 2005 (2) 3016)).

8. בע"פ 8244/17 מדינת ישראל נ' פלוני (פורסם בנבו, 21.6.2018) המשיב הורשע על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון בעבירות של חבלה בכוונה מחמירה והחזקת סכין שלא כדין. המתלונן והמשיב בילו באותו מועדון. לפתע, ללא כל סיבה הנראית לעין, המשיב ניגש אל המתלונן תפס אותו בידו, הפילו ארצה ובעט בבטנו. מאבטחים אחזו במשיב אך הוא המשיך ובעט בראשו של המתלונן. המשיב הורחק

מהמתלונן אך כעבור שניות ספורות הוא שב ובעט בו בכל חלקי גופו. בשלב מסוים ובעוד המתלונן שכוב על הרצפה, נטל המשיב כיסא-בר שהיה במקום והטיח אותו בפניו של המתלונן. המתלונן הובהל לבית החולים כשהוא מעורפל הכרה, שם הורדם והונשם. ונמצא כי נגרמו לו דימומים מוחיים ושברים בעצמות הפנים, ונגרמה לו פגיעה משמעותית בראיה בעין שמאל. בית המשפט המחוזי קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 3 ל-7 שנות מאסר בפועל וגזר על המשיב 4 שנות מאסר בפועל.

ערעור המדינה התקבל ועונשו של המשיב הוחמר ל- **6 שנות מאסר בפועל**.

בע"פ 6968/16 **אודי גרני נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 22.5.2018) לאחר שנפרדו, איים המערער על המתלוננת במספר מועדים כי ירצח אותה, וזאת על רקע קשרים שניהלה עם גברים אחרים. במועד מסוים, המערער נכנס לבית המתלוננת וחבט בעוצמה בחלק האחורי של ראשה באמצעות פטיש גומי קשיח. כאשר היא הסתובבה אליו, הוא שב וחבט בה בראשה. לאחר מכן, המערער הפיל את המתלוננת לארץ בכוח, דרך על פניה ותפס בצווארה תוך שהוא חונק אותה. לאחר מכן המערער נטל את הפטיש וחבט במתלוננת פעם נוספת. המתלוננת דיממה בעוצמה, והתחננה שהמערער יניח לה. בהמשך, המערער גרר את המתלוננת לחדר האמבטיה, הושיבה במקלחת ופתח את זרם המים עליה. כאשר היא נעמדה על רגליה, הוא הניף את הפטיש לעברה כשהוא מאיים עליה שיכה בה שוב אם לא תשב.

נגרמו למתלוננת חבלות חמורות בראשה והיא אושפזה בבית חולים למשך 3 ימים.

בית המשפט המחוזי קבע שמתחם העונש ההולם למעשי המערער הוא בטווח שבין 4 ל-10 שנות מאסר בפועל והטיל על המערער **6 שנות מאסר בפועל**.

ערעור המערער על חומרת עונשו, נדחה.

בע"פ 1552/08 **פרטוש נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (29.10.2008) המערער התקוטט עם אחיו - המתלונן, ובסיום הקטטה הוא יצא מהדירה ואמר למתלונן שהוא הולך למשטרה להגיש נגדו תלונה. כשעה לאחר מכן הוא חזר לדירה מלווה באחר, ודקר את המתלונן באמצעות סכין, בבטנו, בכוונה לגרום לו חבלה חמורה. המתלונן נפל על הרצפה והמערער המשיך לדקור אותו בחזהו, ברגלו השמאלית ובידו הימנית, וכשסיים עזב את הדירה יחד עם האחר. המתלונן הצליח לצאת לחדר המדרגות. שכנים הזעיקו אמבולנס והוא הובהל לבית החולים כשהוא מחוסר הכרה ומונשם, ועבר ניתוח דחוף להצלת חייו. הוא אושפז ביחידה לטיפול נמרץ ושוחרר מבית החולים כעבור עשרה ימים.

בית המשפט המחוזי הטיל עליו 6 שנות מאסר בפועל ומאסר על תנאי.

בית המשפט העליון דחה את טענת המערער כי רף הענישה הנוהג בעבירה של חבלה בכוונה מחמירה נע בין 20 ל-36 חודשי מאסר בפועל וקבע, כי במקרים דומים למקרה שלפניו, בהם הורשעו נאשמים בעבירת חבלה בכוונה מחמירה, **רף הענישה המקובל נע בין חמש וחצי שנות מאסר לתשע שנות מאסר**, תוך שהוא מפנה לסדרת פסקי דין - ע"פ 3287/04 **ענימה נ' מדינת ישראל** (לא פורסם, 14.12.2006); ע"פ 5311/04

קוזקין נ' מדינת ישראל ([פורסם בנבו], 13.9.2006); ע"פ 7361/05 **פלוני נ' מדינת ישראל** (לא פורסם, 27.11.2006); ע"פ 10861/05 **גורבאן נ' מדינת ישראל** ([פורסם בנבו], 29.3.2007 - ואישר את העונש שהוטל בבית המשפט המחוזי - **6 שנות מאסר בפועל** ו- 18 חודשי מאסר על תנאי.

9. אשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה -

מעשה הנאשם לא היה ספונטני. בעת הויכוח המילולי בינו לבין המתלונן הוא לא היה מצויד בסכין. רק לאחר מכן, כשגמלה בלבו ההחלטה לפגוע במתלונן, הוא נכנס לחדרו ולקח משם את הסכין הגדולה, יצא איתה ותקף את המתלונן מאחור.

הנאשם היכה במתלונן בסכין מספר פעמים.

הפגיעה הגופנית שנגרמה למתלונן, משמעותית. שבר דחוס פתוח בראש הוא דבר רציני מאוד. חדירת הסכין מספר סנטימטרים נוספים לעומק המוח, היתה מביאה לתוצאה חמורה פי כמה.

המעשה שביצע הנאשם כלפי המתלונן היה בעל פוטנציאל קטלני.

בעקבות הפגיעה, המתלונן פונה לבית חולים במסוק והוא הובהל לניתוח נירוכירורגי דחוף, במהלכו העצם שנפגעה הורמה, בוצעה הטריה ונסגרה המעטפת. לאחר הניתוח המתלונן אושפז בטיפול נמרץ כשהוא מורדם ומונשם.

המתלונן שהה בבית החולים במשך שבוע ימים. מספר ימים לאחר שחרורו מבית החולים הוא שב ואושפז למשך 8 ימים נוספים בעקבות חולשה באחת מידיו, הקשורה לפגיעה ולטיפול שהוא קיבל בעקבותיה.

הרקע לתקיפת הנאשם את המתלונן הוא ויכוח שהתגלע ביניהם, שפשרו לא הוצג על ידי הנאשם.

10. בהתאם לצורך לקיים יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיה ומידת אשמו של הנאשם ובין העונש שיוטל; ובהתחשב בערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירה; במידת הפגיעה בהם; במדיניות הענישה הנהוגה; ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה; אני קובע כי מתחם העונש ההולם למעשה העבירה שביצע הנאשם הוא בין 5 ל- 10 שנות מאסר בפועל.

11. ב"כ הצדדים הפנו למספר פסקי דין וביקשו ללמוד מהם על העונש שיש להטיל על הנאשם.

עיינתי בפסקי הדין ומסקנתי היא שאין בהם כדי ללמד על העונש הראוי לנאשם. שכן, המקרים שנדונו בפסקי הדין המחמירים אליהם הפנתה התביעה, והמקלים, אליהם הפנה הסניגור, מתייחדים בנתונים ונסיבות מסוימים המשפיעים על העונש, השונים מהמקרה כאן, שהביאו לכך שהתוצאה העונשית באותם מקרים היתה כפי שהיא.

הדברים הבאים, שנאמרו בע"פ 7100/13 חוסין סגלטיצי נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו) (מיום 29.1.15)) בענין קביעת העונש בעבירה של חבלה בכוונה מחמירה, במקרה של דקירה, מתאימים מאוד לענייננו -

"כל מקרה נבחן על פי נסיבותיו, וההבדלים בענישה נמצאים לעיתים בפרטים, ואפילו בפרטים הקטנים, כגון - מיקום הדקירה, מספר הדקירות, עומק הדקירות וסוג הסכין, האם המעשה היה מתוכנן תוך הצטיידות מראש בסכין אם לאו, האם נלוו למעשה עבירות נוספות, מצבו של קרבן הדקירה לאחר מעשה, האם העונש הושת לאחר הודאה או לאחר שמיעת ראיות במסגרת הסדר טיעון, וכיו"ב. יש להישמר אפוא מפני השוואה מיכנית של עונשים, באשר הענישה היא מלאכה של "תפירה ידנית" הכל על פי המעשה והעושה.

אף יש להבחין בין מקרים בהם ערכאת הערעור התערבה בעונש לבין מקרים בהם הותירה את העונש על כנו, שאז אין בהכרח להסיק מכך על רף הענישה הראוי. זאת, לאור הכלל לפיו אין דרכה של ערכאת ערעור להתערב בחומרת העונש למעט במקרים חריגים בהם נפלה טעות בולטת בגזר הדין או שהעונש שנגזר על ידי הערכאה הדיונית חורג באופן קיצוני מרף הענישה הנוהג בנסיבות דומות. גם באותם מקרים שערכאת הערעור מתערבת בעונש, אין להסיק מכך על העונש שראוי היה לגזור מלכתחילה, נוכח הכלל לפיו אין דרכה של ערכאת ערעור למצות את העונש..".

12. בגזירת עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם, אני מביא בחשבון את גילו של הנאשם; את העובדה שזוהי הרשעתו הראשונה וזהו מאסרו הראשון; את הפגיעה הצפויה של המאסר בו - בהתחשב בקושי המיוחד שלו בהיותו זר בישראל, שאינו דובר את השפה העברית ונמצא כאן בגפו; ואת הפגיעה שתיגרם למשפחתו בחו"ל ממאסרו. בנוסף, אני מתחשב בהודאת הנאשם, על משמעויותיה, ובנטילת האחריות מצדו.

13. בסופו של דבר, על העונש להלום את חומרת מעשה הנאשם בנסיבותיו ואת מידת אשמו של הנאשם. וכאן, הנאשם תקף את המתלונן בצורה ברוטאלית וקשה, שהיה בה כדי לגרום למתלונן לפגיעת גוף קשה ואף מוות, והוא לא נרתע מכך ועשה מעשה שהפגיעה הצפויה ממנו הינה חמורה מאוד, מתוך כוונה שכך אכן יקרה. מזלו של המתלונן שיחק לו והוא נותר בחיים.

מעשה שכזה מצדיק מצד חומרתו וסכנתו עונש מאסר לתקופה ארוכה מזו שתיקבע לנאשם. ההקלה בעונשו של הנאשם נובעת מכך שבסופו של דבר - למרבה המזל ובעטיו של הטיפול הרפואי המהיר והנמרץ שהמתלונן קיבל - המתלונן התגבר על הפגיעה וחזר למסלול חייו מבלי שנותרה לו נכות או מגבלה קשה קבועה, הגם שהוא ממשיך לסבול כאבים ואי נוחות במצבים שונים. כך שהרעה הרבה שהנאשם ביקש לגרום, לא מומשה במלוא חומרתה.

14. על רקע נפוצות מעשי האלימות בארץ, בכלל, ובפרט תוך שימוש בנשק קר, ועל רקע פסיקת בתי המשפט כי יש להטיל עונשים שיהיה בהם כדי להרתיע את הציבור מביצוע עבירות כאלה, אני מוצא כי יש צורך בהרתעת הרבים מפני ביצוע עבירה מהסוג שביצע הנאשם ושיש סיכוי ממשי שהחמרה בעונשו

של הנאשם תביא להרתעת הרבים.

15. נוכח האמור אני דן את הנאשם לעונשים הבאים:

- א. 6.5 שנות מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו.
- ב. 12 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר, שלא יעבור עבירת אלימות המסווגת כפשע.
- ג. אני מחייב את הנאשם לשלם למתלונן פיצוי בסך 50,000 ₪.

זכותערעורתוך 45 יוםמהיום .

ניתן היום, ב' תמוז תש"פ, 24 יוני 2020, בנוכחות הצדדים.